

De Heer Jezus in de tempel

(Lukas 19:41-48)

De Heer Jezus is in Zijn wandel hier op aarde in veel opzichten het lichtende Voorbeeld voor ons eigen gedrag. Wanneer wij de toestand van de Christenheid in onze dagen bezien en zoveel afwijking van Gods gedachten vaststellen, laten wij er dan wel aan denken dat de toestand van het Joodse volk in de tijd van de Heer Jezus ook deze kenmerken van afwijking en verval vertoonde. Daarom mogen we zeker verwachten dat wij in de houding en in het gedrag van de Heer waardevolle aanwijzingen voor onszelf vinden. We willen daartoe op enkele punten ingaan met betrekking tot de zogenaamde 'tempelreiniging' in Lukas 19.

Verdriet - de noodzakelijke voorwaarde

"En toen Hij naderbij kwam en de stad zag, weende Hij over haar" (vers 41).

De Heer kwam naderbij en zag de stad. Hoe vaak zijn wij ertoe geneigd situaties te beoordelen ofte veroordelen die we alleen maar 'uit de verte', van horen zeggen of van geruchten kennen. Voor een geestelijk oordeel is het echter wel nodig 'naderbij te komen' en de zaak nader te bezien. We lezen dat de Heer, toen Hij de treurige geestelijke toestand van Jeruzalem zag, over haar weende. Zolang wij niet in onze harten met innig verdriet geweend hebben over de droevige toestand van het volk van God, zijn wij niet in de juiste gezindheid om te handelen. Vleselijke reacties, een vermeende "heilige toorn" of het gevoel dat "er iets moet gebeuren", zijn geen Bijbelse beweegredenen.

Daar komt bij, dat bij ons - anders dan bij de Heer - dit verdriet gepaard moet gaan met het bewustzijn dat het óns falen, ónze ontrouw en ónze zwakheid is, die deze bedroevende toestand heeft veroorzaakt. Dit zich éénmaken met de toestand van het volk, terwijl men er zich met verdriet onder boog, was het kenmerk van de Godsmannen in het Oude Testament (b.v. Ezra 9:3-7; Neh. 1:4-11; Dan. 9:4-8).

Handelen - de noodzakelijke consequentie

"En na de tempel te zijn binnengegaan, begon Hij uit te drijven, wie daarin verkochten en kochten " (vers 45).

Hoewel het juiste gevoel over de diepgezonden toestand van het volk van God en over ons persoonlijk aandeel in deze schuld een absoluut noodzakelijke voorwaarde is voor een handelen zoals God dat wil, kunnen zulke gevoelens op zichzelf nooit het daarbij passende handelen vervangen. Zo zien wij ook bij de Heer dat Hij daden liet volgen op Zijn tranen. Hoewel het concrete handelen van de Heer - namelijk het uitdrijven van de kooplieden uit de tempel - door ons niet kan en ook niet mag worden nagebootst, zien we toch in Zijn handelen twee belangrijke beginselen:

1. "Er staat geschreven: Mijn huis is een huis van gebed". Niet alleen bij de verzoeking door de duivel in de woestijn antwoordde de Heer met het Woord van God. Ook Zijn hele optreden had - juist als het om zulke ernstige dingen als tucht ging - zijn grond in het Woord van God.
2. Ook ons handelen moet, in het bijzonder bij vragen over tucht en bij beslissingen die verreikende en misschien smartelijke gevolgen hebben, zijn grond en zijn verklaring vinden in het Woord van God. Er dreigen voor ons steeds weer twee gevaren: Óf we

doen dingen omdat wij ze goed, geschikt of passend vinden, hoewel ze geen grondslag in het Woord van God hebben, óf we aarzelen dingen te doen die Gods Woord zeer duidelijk en helder aanwijst omdat wij die ongeschikt en niet zinvol achten of voor de verdere gevolgen terugschrikken. Ook hierbij willen wij het voorbeeld van de Heer tot ons hart en geweten laten spreken. "Maar gij hebt het tot een rovershol gemaakt". De reden voor het optreden van de Heer was Zijn vaststelling dat de mensen iets anders van het huis van God gemaakt hadden dan wat het volgens de gedachten van God behoorde te zijn. Ze hadden de grondbeginselen van dit huis veranderd. Let er op met welk een ernst de Heer reageerde op het feit dat men de grondbeginselen van het huis van Zijn Vader veranderde, en daarbij geen rekening hield met de heiligheid van het huis van God.

In sommige noden van onze dagen zien we misschien geen grove morele zonden. Ook stellen we misschien geen dwaalleer vast ten aanzien van de Persoon van de Heer. Als echter de grondbeginselen van Zijn huis worden veranderd en de Heer tot op zekere hoogte eveneens moet zeggen: "Maar gij hebt het hiertoe gemaakt", dan is dit niet minder ernstig. Het voorbeeld van onze Heer laat ons zien dat in zo'n toestand een Schriftuurlijke consequentie, dus het getrouw blijven aan de beginselen van de Schrift, haar stempel moet drukken op ons handelen.

Onderwijzing - de noodzakelijke begeleiding bij al het handelen

"En Hij leerde dagelijks in de tempel" (vers 47a).

Het geven van onderwijs uit het Woord van God vormde de taak waarvoor de Heer was uitgegaan. "En Hij zei tot hen: Laten wij elders heengaan, naar de naburige plaatsen, opdat Ik ook daar predik; want daartoe ben Ik uitgegaan" (Markus 1:38). Zo luidt ook één van de laatste aanwijzingen van de apostel Paulus aan zijn medearbeider Timotheüs: "Predik het Woord, houd aan gelegen en ongelegen; weerleg, bestraf en vermaan in alle lankmoedigheid en lering" (2 Tim. 4:2).

De voortdurende onderwijzing door Zijn Woord is nooit zó nodig als in moeilijke dagen. Hoe willen wij gevoelens hebben die met Gods gedachten overeenstemmen en waaruit een Schriftuurlijk handelen voortvloeit - zoals we dat bij de Heer zien - als we niet steeds weer opnieuw leren welke gevoelens God bij ons wil zien, en welk handelen beantwoordt aan Zijn Woord? We willen dit laatste punt niet verwaarlozen, want dat gevaar is er beslist.

In de eerste plaats kunnen we zo terneergedrukt zijn door alle moeilijkheden en noden, dat we het bezig zijn met het hele Woord van God vergeten - zelfs met dat wat tot onze geestelijke groei en bloei en bemoediging dient, of met dat wat ons de kostbaarheid van de Persoon van onze Heer stralend voor ogen stelt. In de tweede plaats kunnen wij door het - zonder meer noodzakelijke - bezig zijn met velerlei problemen de innerlijke rust en stilte verwaarlozen die we onder Zijn Woord vinden. Dat zal tot ons eigen geestelijk nadeel strekken. Bij de Heer Jezus, ons volmaakte Voorbeeld, was alles in volkomen harmonie en evenwicht. Laten wij met Zijn hulp proberen dit harmonisch evenwicht ook in ons geestelijk leven aan te brengen.

M. Vogelsang.